

Bemærkninger til forslaget

Siden den amerikanske invasion af Irak i 2003 er situationen for den almindelige iraker gået fra dårlig til værre. Mens der på det strukturelle plan er sket fremskridt i form af vedtagelsen af en forfatning og valg af ny regering, er den generelle sikkerhedssituation drastisk forværret. Desværre tyder alt på, at sikkerhedssituationen fortsat vil forværres. Den amerikansk ledede koalition har fundamentalt misforstået konflikten i Irak. Der var således ingen massødelæggelsesvåben, respekten for FN er ikke blevet styrket, og terrorismen er blevet værre, ikke mindre. Derfor er der behov for en ny strategi – en strategi, der overdrager ansvaret helt og holdent til irakerne og dermed tvinger dem til at finde holdbare politiske løsninger. De danske soldaters tilstedeværelse i Irak skaber ikke øget sikkerhed for den irakiske befolkning. Derfor skal de hjemtages hurtigst muligt.

Det Radikale Venstre og Socialdemokraterne var modstandere af krigen mod Irak i 2003 – en krig, der var både ulovlig og forkert. Desværre har tiden vist, at strategien for freden også var uigennemtænkt. Efterfølgende har både Det Radikale Venstre og Socialdemokraterne støttet udsendelsen af danske soldater under FN-mandat med det klare formål at støtte processen for valget af en ny irakisk regering på baggrund af en ny irakisk forfatning. I efteråret 2004 stillede begge partier forslag om tilbagetrækning af de danske soldater fra Irak – et forslag, der siden er blevet konkretiseret med exitstrategier. Disse exitstrategier har både fokuseret på at opbygge irakiske sikkerhedsstyrker og på genopbygningen af det irakiske samfund på længere sigt. Siden 2005 har Det Radikale Venstre og Socialdemokraterne slået fast, at de danske soldater skulle ud af Irak senest den 1. juli 2006.

Efter krigen mod Irak i 2003 er den amerikanske koalition blevet stadig mindre. I dag er det i Vesteuropa næsten kun Danmark, der støtter USA og Storbritannien. Således har både Polen og Italien bekendtgjort, at de vil trække deres soldater hjem inden årets udgang.

I perioden fra 2004 til i dag er den anslåede oprørsstyrke i Irak ifølge det anerkendte amerikanske forsk-

ningsinstitut The Brookings Institution steget fra 3.000-5.000 til over 20.000 personer. Ligeledes er omfanget af voldelige angreb fra oprørere steget markant, og fokus er flyttet fra angreb mod udenlandske styrker til angreb mod irakiske myndigheder samt civile (The Brookings Institution, Iraq Index, den 21. september 2006).

Det står stadig klarere, at volden i Irak forløber langs sekteriske linjer således, at etniske og religiøse grupper anvender volden som led i en magtkamp om kontrol med naturressourcer og områder. En klar indikator herpå er antallet af flygtninge. Således er antallet af internt fordrevne irakere efter bombeangrebet mod Al Askari-moskeen i Samarra den 22. februar 2006 steget til 162.000 og antallet af irakiske flygtninge og asylansøgere er samlet set steget fra 366.000 i 2004 til over 500.000 i dag (The Brookings Institution, Iraq Index, den 21. september 2006).

Samtidig med at den sekteriske vold finder sted, står det klart, at den almindelige iraker ikke ser de udenlandske soldater som en garant for sikkerhed. Faktisk slår en meningsmåling foretaget i september i år fast, at 71 pct. af irakerne ønsker koalitionsstyrken ude af Irak inden for et år, og et flertal på 53 pct. er af den overbevisning, at en tilbagetrækning vil styrke den irakiske regering. For den irakiske befolkning er konklusionen lige så klar, som den er for forslagsstillerne: De internationale styrker i Irak gør mere skade end gavn. Faktisk mener kun 21 pct. af irakerne, at koalitionsstyrkerne er en stabiliserende faktor i Irak (WorldPublicOpinion.org. Program on International Policy Attitudes, University of Maryland, den 27. september 2006).

For både den amerikanske og den danske regering har krigen i Irak og den efterfølgende militære tilstedeværelse haft til formål at bekæmpe fundamentalisme og terror. Denne strategi er åbenlyst forfejlet. Således kunne den amerikanske avis The New York Times den 23. september 2006 citere en hemmeligstemplet rapport fra de amerikanske efterretningstjenester, hvori det fremgår, at krigen i Irak og den efterfølgende internationale militære tilstedeværelse ska-